

KORE EDEBİYATI • 검은 꽃

Kim
Young-ha
Kara
Çiçek

—
Çeviren:
S. Göksel
Türküzü
—

—
Dünya
Edebiyatı
Roman
—

Kim Young-ha, 1968 doğumlu Güney Koreli yazar ve çevirmen. Seul'de Yonsei Üniversitesi'nde işletme okumuştur. Kitapları ondan fazla dile çevrilmiştir ve birçok ödül kazanmıştır. *Kendimi Yıkma Hakkım Var*, *Bir Katilin Güncesi* ve *Veda* kitapları Türkçeye de çevrilmiştir. İki romanı sinemaya aktarılmıştır ve diğer eserleri üzerinde çalışmalar devam etmektedir.

KARA ÇİÇEK

Orijinal adı: 검은 꽃

İngilizce adı: Black Flower

© 2003, Kim Young-ha

Yazan: Kim Young-ha

Koreceden çeviren: S. Göksel Türközü

Yayına hazırlayan: Kemal Küçükgedik

Türkçe yayın hakları: © 2025 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Bu kitabın Türkçe yayın hakları AnatoliaLit Ajansı aracılığıyla, Neon Literary Ajansı işbirliğiyle satın alınmıştır.

Literature Translation Institute of Korea (LTI Korea) desteğiyle yayımlanmıştır.

1. baskı / Ağustos 2025 / ISBN 978-625-5683-00-7

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Geray Gencer

Sayfa uygulama: Taylan Polat

Baskı: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/B Güneşli - Bağcılar - İSTANBUL

Tel: (212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Kara iek

Kim Young-ha

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

Çeviren: S. Gökseİ Türközü

DOĞAN KİTAP
ÖRNEK

Ölüm yalnızca ölümden ibaretse

Ya şairlerin hali?

Kimsenin anımsayamadığı

Uyuyan nesnelerin hali?

Federico Garcia Lorca, "Güz Şarkısı"ndan

Birinci Bölüm

Su bitkilerinin yüzeyinde salındığı bataklığa kafasını gömen İcong'un gözlerinin önüne bir anda bir sürü görüntü akın etti. Uzun zaman önce unuttuğunu sandığı Cemulpo manzarasıydı. Kaybolan hiçbir şey yoktu. Kore kavalı *piri* çalan hadım, kaçak papaz, çarpık dişli şaman, çöken bir hanedanın soyundan gelen küçük kız, açlıkla boğuşan eski askerler ve devrimcinin berberine varıncaya kadar hepsi umutlu yüzlerle Cemulpo tepesindeki Japon tarzı binanın önünde toplanmış, İcong'u bekliyordu.

Gözlerini kapattığı halde nasıl olur da tüm bunları bu kadar net görebiliyordu? İcong şüphe ve şaşkınlıkla gözlerini açtı. O anda her şey kayboldu. Kirli su ve plankton akciğerlerine hücum etti. Bir asker, botuyla ense köküne bastırarak onun başını bataklıkta derinliklerine gömdü.

Onlar çok uzaklardan geldiler. Ağızlarına giren kalın kum tanecekleri dişlerinin arasında gıcırıyordu. Yalnızca gölgelik görevi gören çadıra kuru rüzgâr esiyordu. Terk etmek zorunda kaldıkları vatanlarında savaş devam ediyordu.

Şubat 1904. Japonya, Rusya'ya savaş ilan etti. Savaş başlar başlamaz Japon ordusu Kore'ye çıkarma yaparak Seul'ü ele geçirdi ve Lüshun'daki Rus donanmasına saldırdı. Ertesi yıl mart ayında, Oyama Iwao komutasındaki 250 bin kişilik Japon ordusu Mançurya'daki Fengtian'da¹ 70 bin kayıp vermesine rağmen zafer kazandı.

Amiral Tōgō Heihachirō komutasındaki Japon Birleşik Donanması teyakkuz halinde Rozhestvensky komutasındaki Baltık Donanması'nı bekliyordu. Tamamen batarak ileride tarihe adını kalıcı olarak yazdıracak Baltık Donanması, kaderinden habersiz Ümit Burnu'ndan dönüp Uzakdoğu'ya doğru yol alıyordu.

O yılın baharında insanlar akın akın Cemulpo Limanı'nda toplandı. Dilenciler, kısa saçlı adamlar, geleneksel etek ve *cogori* giymiş kadınlar ile burunları akan çocuklardan oluşan büyük bir kalabalık oradaydı. Dokuz yıl önce Kral Gocong'un, kendi saçını kestirip erkeklerde kısa saç zorunluluğunu ilan etmesinden bu yana kısa saç moda olmuştu. Japonya'nın baskısıyla topuzunu kestiren kral, o yıl Japonya'nın ve babasının gönderdiği suikastçılar yüzünden kraliçe karısını bile kaybetti. Japon haydutlar vahşice öldürdükleri kraliçenin cesedini yaktilar. Küçüklüğünden

1. Günümüzdeki adı Shenyang'dır. (yay.n.)

beri uzattığı saçlarını ve uzun yıllar yanında olan eşini bir anda kaybeden kral, Rus konsolosluğuna sığınarak yeniden güçlenmeye çalışmış ancak bu girişimi sonuçsuz kalmıştı. Birkaç yıl sonra krallık bir imparatorluk haline geldi ve kral imparator ilan edildi ancak hiçbir gücü yoktu. Ertesi yıl Amerika Birleşik Devletleri, İspanya ile yaptığı savaşı kazanarak Filipinler'i ele geçirdi. Asya'ya doğru ilerleyen büyük güçlerin bitmek bilmeyen hırsları vardı. Güçsüz imparator uykusuzluktan mustarıptı.

Limanın açılmasından sonra Cemulpo Batı, Japonya ve Çin'den gelen yeni kültürel unsurlarla yoğun bir liman haline geldi. İngilizce, Çince ve Japonca tabelalar buranın Kore'nin bir numaralı uluslararası limanı olduğunu gösteriyordu. Dik yokuşlu bir tepenin üzerinde Japon yerleşim bölgesi ve Rönesans tarzı Japon konsolosluğu yer alıyordu. Ancak kıyıda görünen adalarla iç kesimlerdeki dağlar, ağaç olmadığı için üzerlerine torf yığılmış açık depo alanları gibi görünüyordu. Evler az değildi ancak üzeri sazla örtülmüş alçak ve yuvarlak çatılar yerle aynı hizaya geldiklerinden pek göze çarpmıyordu. Başlarına beyaz keten bandanalar bağlamış Koreli hamallar sıra halinde yürürken yalınayak çocuklar arkalarından koşuşturuyordu. Japon konsolosluğu civarında hızlı adımlarla yürüyen Japon kadınları görülüyordu. Bahar güneşi göz kamaştırıcıydı ama kadınlar yere bakarak yürüyorlardı. Omuzlarındaki süngülü tüfeklerle nöbet tutan siyah üniformalı Japon askerleri kadınların geçişini göz ucuyla izliyordu. Kimono giymiş bu kadınlar Avrupa tarzı ahşap bir binanın önünden geçti. Binanın ön cephesinde "İngiliz Konsolosluğu" yazılı küçük bir tahta tabela asılıydı. Batılı bir adam oradan çıkarak iskeleye doğru indi.

Uzakta Lüshun Limanı kuşatmasına katılmış Japon İmparatorluk Donanması'nın Japon bayrağını yükseklerde dalgalandırarak güneye doğru ilerlediği görülüyordu. Geminin yan tarafında yağlı, siyah top namluları parlıyordu.

Çocuk geminin alt güvertesindeki kamarada bir yer buldu. Neyse ki köşede tam ona uygun bir alan vardı. Köşeye iyice büzştükten sonra getirdiği kıyafetleri yorgan niyetine üzerine örttü. Ardından mağarayı andıran kasvetli kamarayı inceledi. Ailecek gemiye binenler bir çember oluşturarak bir araya gelmişlerdi. Göğüsleri belirgin kızları olan adamların sinirleri gergindi. Adamların gözlerindeki kılcal damarlar örümcek ağı gibiydi. İlk bakışta erkek sayısının kadınlardan beş kat fazla olduğu görülebiliyordu. Bu yüzden kadınların ufak bir hareketi erkeklerin gizli ve ısrarlı bakışlarına maruz kalıyordu. Dile kolay, dört yıl. Bu süre boyunca birlikte yaşayacağı kadın ve adamlardı. Bekâr erkekler bazı kızların evlenme çağına geleceğini ve belki de kendilerine eş olacağını düşünüyordu. Çocuk böyle hesaplar peşinde değildi ama kanının kaynadığı bir yaştaydı, bu yüzden her şeye duyarlıydı. Günlerdir çocuğun rüyaları karmakarışıktı. Bir kız sürekli rüyalarına girip duruyor ve aklını karıştırıyordu. Kulak memesi ve dağınık saçlarını bazen zarif elleriyle okşayan bir asilzade oluyor, bazen de kız cırlıçıplak halde çocuğa koşarak uykusunu bölüyordu. Böyle sabahlarda çocuğun kalbi uyanıkken bile küt küt atıyor, uyuyanların arasından sıyrılıp güverteye çıkarak serin deniz havasını solumak zorunda kalıyordu. *Ilford* gemisi bir adacık misali limana demirlemişti. Tanrı aşkına o sıcak ülkeye varmak için daha ne kadar gitmeleri gerekiyordu acaba? İçlerinde kimse tam olarak bilmiyordu. En az altı ay süreceğini söyleyenler de vardı, en geç on gün içinde varılacağını iddia edenler

de. Gidip gören olmadığı için böyle bir kafa karışıklığı doğaldı. Herkes belirsiz bir beklenti ve huzursuzluk arasında akreple yelkovan misali gidip gelmekteydi.

Küpeşteye yaslanarak dikilen çocuk cebindeki keski ile meşe korkuluğa “Kim İcong” adını kazıdı. Bu ismi tam bu iskelede, Cemulpo’da almıştı. Adını ilk soran adam iriyarıydı ve kolunda yağlı bir yara vardı. “Soyadın ne?” diye sormuştu adam. Çocuk tereddütle mırın kırın etti. Adam anladım dercesine başını salladı. “Peki adın?” “İnsanlar bana sadece Cangso² der” dedi çocuk. “Annen baban nerede?” diye sordu adam. Çocuk da tam olarak bilmiyordu. İmo yılındaki askeri isyanda mı yoksa Donghak Ayaklanması’nda mı bilmiyordu ama babasının bu olaylardan birinde öldüğünü duymuş, annesi de babası ölünce bir yerlere çekip gitmişti. Bir soyadı bile alamadan yuları bir çerçiye kaptırmış, onun yanında büyümüşü. Adam çocuğa Cangso adından başka hiçbir şey vermemişti. İkisi Seul’e varınca adam uyurken çocuk bunu fırsat bilip kaçtı.

“Meksika nasıl bir yer?” Congno’daki Hoangsong Genç Hıristiyanlar Derneği’ndeydi. Uzun siyah sakalı âdemelmasını kapatan Amerikalı misyoner cevap verdi. “Meksika uzak, çok uzak.” Çocuk gözlerini kısarak baktı. “Peki, nereye yakın?” Misyoner güldü. “Amerika’nın hemen altında. Ayrıca çok sıcak. İyi de neden Meksika’yı soruyorsun?” Çocuk, *Hoangsong* gazetesinin ilanını gösterdi. Ancak Hanca bilmeyen misyoner gazete ilanını okuyamadı. Bunun yerine yanında duran genç bir Koreli ilan hakkında İngilizce açıklama yaptı. İşte ancak o zaman misyoner başını salladı. Çocuk, “Eğer ben sizin çocuğunuz olsaydım, git der miydiniz” diye sordu. Misyoner ilk seferde anlamayınca çocuk aynı şeyi tekrar sordu. Misyonerin yüzü ciddileşti ve yavaş yavaş hayır anlamında başını iki yana salladı. “Öyleyse siz

2. Kore’nin geleneksel halk tiyatro oyunlarından biri olan Namsadang oyununda bir karakter. (ç.n.)

ben olsaydınız gider miydiniz?” Misyoner ciddiyetle düşüncele-
re daldı. Okula gireli çok olmamasına rağmen özellikle kavrayışı
güçlü ve zeki bir çocuktı. Yetim olarak büyümüş olsa da kendini
hiç ezdirmiyor, benzer durumdaki öğrenciler arasında göze çar-
pıyordu.

Sakallı misyoner ona kahve ve *muffin* verdi. Çocuk yutkundu.
Onu alıp ülkeyi karış karış dolaştıran çerçi ona şöyle öğretmişti:
“Eğer birisi sana yiyecek bir şey verirse içinden 100’e kadar sa-
yıp sonra ye ve eğer birisi senin olan bir şeyi satın almak isterse
aklına gelen fiyatın iki katını söyle. Böyle yaparsan o zaman seni
kimse hor görmez.” Çocuk onun dediği gibi yapmaya niyetliy-
di ama başına böyle bir şey hiç gelmemişti. Ne ona yiyecek bir
şeyler veren ne de elindekini satın almak isteyen olmuştu. Mis-
yonerin gözleri fal taşı gibi açıldı. “Aç değil misin?” Çocuk du-
daklarını kıpırdattı. Seksen iki, seksen üç, seksen dört... Daha
fazla saymak zordu. Çocuk güzel kokan kuru üzümlü muffini
alıp ağzına tıkmaya başladı. Muffin ve kahveyi silip süpürünce
misyoner, onu kitap dolu bir odaya götürdü ve bir dünya hari-
tası gösterdi. Aklıktan içe çökmüş bir karnı andıran bir ülke var-
dı: Meksika. Misyoner sordu, “Gerçekten gitmek istiyor musun?
Okula başlayalı sadece üç ay oldu, biraz daha eğitim alıp gitmeye
ne dersin?” Çocuk olumsuz anlamda başını iki tarafa salladı. “İn-
sanlar diyor ki böyle bir fırsat nadiren gelirmiş. Benim gibi anne
babası olmayan çocukları hoş karşıladıklarını duydum.” Misyo-
ner onun kararlılığını anladı ve ona İngilizce bir İncil verdi. “El-
bet bir gün bunu okuyabileceksin. Meksika’da para kazanırsan
Amerika’ya git. Tanrı sana yol gösterecek” diyerek çocuğu ku-
cakladı. Çocuk da ona sıkıca sarıldı. Misyonerin sakalı çocuğun
ense köküne değdi.

Çocuk Cemulpo’ya gidip uzun kuyruğun sonunda bekledi.
İrikıyım adamları o sırada tanıştı. Adam onun kafasını okşadı. “İn-
sanın bir ismi olmalı. Cangso gibi kötü bir lakabı unut. Soyadın

Kim, ismin ise İcong olsun. Bu isim ‘İki’ anlamına gelen ideogramla, ‘Doğru’ anlamına gelen ideogramdan oluşur ve yazması da kolaydır” dedi adam. Sıra giderek azalırken adam bu ismi Hanca ideogramlarla yazıp çocuğa gösterdi. Hepsi toplam yedi hamleyle çizilen bir ideogramdı. Tanıştığı adam kendi isminin Co Cangyun olduğunu söyledi. Büyük Kore İmparatorluğu’nun modern ordusunda bir istihkâm subayı iken Rus-Japon Savaşı patlak verince ordudan ayrılmıştı. Onunla aynı durumda olanlar az sayıda değildi. Birlikte tozluk takıp modern tüfeklerle Rus askeri danışmanlar tarafından eğitilen askerlerden iki yüzden fazlası ordudan ayrılıp Cemulpo’ya akın etmişti. Sırf bunlarla bile bir tabur oluşturulabilirdi. Ne ekecek toprakları ne de onlara arka çıkacak akrabaları vardı. Herhangi bir ülkeden daha acil şekilde bir orduya ihtiyaç duyan zayıf bir imparatorluk olmasına rağmen imparatorluğun depolarında onları besleyecek pirinç yoktu. Her şeyden önce Japon tarafı ısrarla askeri harcamaların kısıtlanmasını ve asker sayısının azaltılmasını talep etmişti. Sınır bölgesindeki askerler kışlalarını terk ederek çil yavrusu gibi dağıldılar. Bu askerlerden pek çoğu ileriki dönemlerde Japon ordusunda kargaşaya sebep olacaktı ama Şubat 1905’te terhis olan askerler, *Hoangsong* gazetesinde çıkan Kıtalararası Koloni Şirketi’nin ilanını gördükten sonra arkalarına bile bakmadan Cemulpo’ya koştu. Onlar iş, para ve sıcak yemeklerin onları beklediği Meksika’ya gitmeye can atıyorlardı. Co Cangyun da onlardan biriydi. Hoanghe vilayetinde bir avcı olan babası Çin’e gittikten sonra sırta kadem basmıştı. Babasının Şanghay’da Çinli bir kadın ile beraber yaşadığını gördüğünü söyleyen biri vardı. Ama o Şanghay’a gitmedi. Bunun yerine dört mevsim havanın sıcak olduğu söylenen Meksika’yı tercih etti. Neresi olursa olsun fark etmezdi. Ayrıca asker maaşının onlarca katını kazanacakları söylenmiyor muydu? Tereddüt edecek bir şey yoktu. Oradaki zorluk ordudaki kadar mı olacaktı sanki.

Rus-Japon Savaşı devam ederken, savaştan ve Japon egemenliğinden kaçmak isteyen binden fazla Koreli son bir umuda tutunup hiç bilmedikleri Meksika'ya gider.

Uzun bir deniz yolculuğunun ardından hırsızlar, asiller, rahipler, askerler ve yetimlerden oluşan bu topluluk, zenginlik vaadiyle geldikleri bu topraklarda köle olarak satıldıklarını anlar.

Kimi kimsesi olmayan on beş yaşındaki İcong gemideyken asilzade bir kıza âşık olur. Çiftlik sahipleri gençleri ayırınca da onu bulmaya yemin eder. Yıllarca tarlalarda çalışıp para biriktirmeye uğraşırken birden kendisini Meksika Devrimi'nin ortasında, elinde silahıyla savaşıırken bulur.

“Bir ulus sonsuza dek kaybolabilir mi?” ... Aşk, siyasi devrim ve insanın kendi kaderini belirleyebilmesi üzerine yazılmış bu sarsıcı romanda, dünya çalkalanırken fırtınaya kapılan bireylerin hikâyesini okuyoruz.”

— *Minneapolis Star Tribune*

“Kim Young-ha, Kore tarihinden kısa bir bölümü almış ve okyanusları aşan, Doğu ile Batı'yı buluşturan sürükleyici bir destana dönüştürmüştü... Nefes kesici bu romanın her sayfasında yazarın yeteneği belli oluyor.”

– *List*

QR kodu okutunuz		Dijital fiyat etiketi
		tavsiye edilen KDV'siz satış fiyatı
		₺ 350

Sertifika no: 44919	ISBN 978-625-5683-00-7	 Doğan Kitap
 9 786255 683007		